

[Finansministeren]

de midler til at nå det mål, vi har sat os om en begrænsning af udgiftsstigningerne i kommunerne også i de kommende år. Det er en opgave, vi fra regeringens side går til med megen alvor.

Jeg skal ikke gøre bemærkninger til mange af de enkelte forslag, der er stillet, men hr. Bertel Haarder spurgte konkret, om det ikke var en forkert argumentation, der var givet i forbindelse med ændringsforslaget om støtte på 3,4 mill. kr. til elever på folkehøjskoler, landbrugsskoler, efterskoler m. fl. Nej, det er det ikke. Med de 3,4 mill. kr. vil vi med det samme kunne gennemføre den forhøjelse, der ellers først skulle være trådt i kraft til det nye skoleår, men vi kan gennemføre den for alle, der starter en uddannelse efter 1. januar 1980. Da det store flertal starter i efterårsmånederne, er det årsagen til denne forskel i beløbsstørrelserne.

Her vil jeg i øvrigt gerne sige til hr. Bilgrav-Nielsen, at dette forslag ikke kommer som udtryk for en dårlig samvittighed eller som en undskyldning – jeg tror, det var det udtryk, hr. Bilgrav-Nielsen brugte. Vi stiller forslaget for at imødekomme en argumentation, som ikke mindst hr. Bilgrav-Nielsen, men også andre medlemmer af finansudvalget, har ført, og jeg håber meget, at ændringsforslaget også modtages i den ånd.

Jeg skal i øvrigt sige, at det er en konto, hvor der skete en ikke ringe overskridelse sidste år, og hvor vi har imødekommet ønsket om ikke fuldt ud at få denne besparelse kompenseret i indeværende år. Det er et beløb på ikke mindre end 8 mill. kr., som vi har tilgodeset området med.

Jeg skal herefter vende tilbage til hr. Bertel Haarder, som også beskæftigede sig med budgetreguleringskontoen med ikke særlig venlige ord. Jeg vil gerne sige til hr. Bertel Haarder, at denne budgetreguleringskonto er kommet til verden i en regering, hvor hr. Bertel Haarders parti var med. Jeg skal ikke kunne sige, om beløbet, hvis vi fortsat havde siddet i regering sammen, ville have været 1.961 mill. kr., når finansloven er vedtaget, men jeg tør roligt sige, at det ville have været et beløb, der rakte ganske stærkt heropimod, og i den situation havde vi nok været enige om det.

Jeg skal helt holde mig fra den polemiske debat i dag og skal derfor heller ikke tage det spørgsmål op, som man kunne få lyst til

efter hr. Bertel Haarders bemærkninger om regeringen som, jeg tror, udtrykket var slave af organisationer på arbejdsmarkedet. Det rimer meget dårligt med en række af meddelelserne i dagens aviser, men jeg tror, det er nyttigt for os, at vi gemmer denne debat til på torsdag; dér kan vi næppe helt undgå at komme ind i polemikken.

Jeg skal vende mig til det konservative folkepartis ændringsforslag. Her møder vi forslag om besparelser på 5,5 mia kr. eller 3 mia kr. mere end regeringens sparemål. Efter regeringens vurdering har det konservative folkepartis spareplan social slagside. Det gælder udpræget forslagene om besparelser på arbejdsløsheds- og sygedagpenge med 1 mia kr., og det gælder de 425 mill. kr. ved begrænsning af bistandslovens støttemuligheder. Jeg har heller ikke nogen sympati for forslaget om, at vi i den nuværende situation skulle gennemføre besparelser på 650 mill. kr. i de beløb, der er afsat til beskæftigelsesplan II; det er jo folketingets finansudvalg bekendt, hvorledes det er regeringens hensigt at anvende disse midler.

En række af de spareforslag, som er stillet af det konservative folkeparti – det gælder det rammebelagte område, og det gælder lov om TB-reserven – rammes også af regeringens spareforslag, men de konservative forudsætter en efter min opfattelse urealistisk stor besparelse på disse områder.

Så havde hr. Palle Simonsen en meget interessant betragtning i sin afvisning af regeringens overvejelser om indtægtsregulering af folkepensionen. Det er ikke en besparelse, siger hr. Palle Simonsen. Det synes jeg er interessant; vil det sige, at det konservative folkeparti har det synspunkt, at ændringer i overførselsindkomster ikke er udtryk for besparelser på offentlige udgifter? Jeg har lidt svært ved at se, om dette synspunkt i givet fald kan rime med det konservative folkepartis forslag om milliardbesparelse på arbejdsløsheds- og sygedagpenge. Jeg er forundret over argumentationen, men kan muligvis få en forklaring på det, der efter min vurdering er helt modstridende.

Jeg vil ikke her afvise, at der kan være områder inden for gratisprincippet, som vi kan foretage en vurdering af og måske også skal foretage en ændring af, men jeg vil gerne understrege, at det er meget afgørende for regeringen, at ændringer på de områder, vi